

5. Вельфлин Г. Основные понятия истории искусств / Генрих Вельфлин. – М.-Л.: Академия, 1930. – С. 29.
6. Медіа практика і медіа теорія. Мистецтво високих технологій або високі технології в мистецтві? / Цикл лекцій Культурного проекту. – (15 лекцій). – Автори: О. Балашова, Я. Пруденко / Київ: Арт-центр Павла Гудімова «Я-Галерея». – Лютий-червень 2010 р.
7. Раппопорт С. Х. От художника к зрителю. Как построено и как функционирует произведение искусства / Раппопорт Семён Хаскелевич. – М.: Советский художник, 1978. – 237 с.
8. Розин В. М. Визуальная культура и восприятие. Как человек видит и понимает мир. – М.: Едиториал УРСС, 2004. – 224 с.
9. Сосна Н. Фотография и образ: визуальное, непрозрачное, призрачное. – М.: Новое литературное обозрение, 2011. – 200 с.: ил.
10. Флюссер В. За философию фотографии / Вилем Флюссер. Пер. с нем. Г. Хайдаровой. – СПб.: Изд-во С.Петербург. университета, 2008. – 146 с.
11. Череповська Н. І. Медіакультура і медіаосвіта учнів ЗОШ / Наталя Череповська. – К.: Видавництво «Шкільний світ», 2010. – 128 с.
12. Boehm G. Wiederkehr der Bilder // Boehm G (Hg.) Was ist ein Bild. München: W. Fink Verlag, 1994. – S.13.
13. Sontag S. On Photography. New York: Farrar, Strauss and Giroux. – 1978. – P. 1.

Череповская Н. И. МЕДИАПЕРЦЕПТИВНАЯ КОММУНИКАЦИЯ: РЕСУРСЫ ПРОСМОТРА ВИЗУАЛЬНЫХ МЕДИАТЕКСТОВ

В работе рассматривается проблема нового типа восприятия – медиаперцептивной коммуникации. Медиаперцептивная коммуникация зрителя с визуальным медиатекстом имеет важный компонент: психологические ресурсы просмотра. Психологические ресурсы просмотра представляют удовлетворение рекреационных, развлекательных, интеллектуальных, коммуникационных, креативных и других потребностей. Удовлетворение потребностей при помощи просмотра визуальных медиатекстов в интернете имеет определённые тенденции.

Ключевые слова: *новый тип восприятия, медиаперцептивная коммуникация, психологические ресурсы просмотра.*

Cherepovska N. I. MEDIAPERTSEPTUAL COMMUNICATION: RESOURCES OF MEDIA TEXTS VIEWING

This paper addresses the problem of a new perception – mediapertseptual communication. Mediapertseptual the viewer with the visual communication media texts is an important component: the psychological resources of viewing.

Psychological resources are viewing recreational, entertainment, intellectual, communication, creative and other needs. Meeting the needs of the viewer with visual media texts on the Internet has a certain tendency.

Keywords: *a new type of perception, mediapertseptual communication, psychological resources view.*

УДК 159.922.7:37.015.3

Чугаєва Н. Ю. (м. Київ)

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ У КОНТЕКСТІ СПРИЯННЯ ОСВІТНЬОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТІВ

У статті розглянуто актуальну проблему дослідження особливостей педагогічної творчості викладача у ВНЗ в умовах інтенсивного поширення комп'ютерних технологій з метою сприяння освітній соціалізації студентів. Проаналізовано багатогранні аспекти творчості у навчально-виховному процесі вищої школи. Відображено можливість реалізації продуктивної соціально-освітньої взаємодії зі студентами у руслі спілкування у мережі Інтернет. Висвітлено переваги використання спілкування у комп'ютерній мережі

як створення конструктивного підґрунтя для педагогічної творчості у цілях здійснення позитивного педагогічного впливу педагога на студентів.

Ключові слова: творчість, соціалізація студентів, педагогічна творчість, інтернет-спілкування.

Постановка проблеми. Сучасне суспільство, яке характеризується зростанням обсягу інформації, що сприймається, засвоюється, та використовується у діяльності, інтенсивним розвитком виробництва, підвищенням ролі комп'ютерних технологій у різноманітних галузях науки та техніки, ставить нові вимоги до соціально-професійної підготовки спеціаліста з вищою освітою. Оскільки у вищій школі здійснюється не лише навчально-професійний, а й соціалізуючо-виховний вплив на молодь, то в цьому контексті актуальності набуває питання застосування інтерактивних методів педагогічної творчості, зокрема впровадження інтернет-спілкування педагога та студентів з метою сприяння їх освітній соціалізації.

Різнманітні аспекти творчості у педагогічному процесі вищих навчальних закладів, творчого саморозвитку у процесі опанування молоддю професії розглядали В.І. Андреев, Д.Б. Богоявленська, Я.О. Пономарьов, Ю.Г. Фокін та ін. Особливості процесу творчої діяльності, становлення, розвитку і виховання творчої особистості висвітлені у дослідженнях В. О. Моляко. Проблема педагогічної творчості відображена в наукових працях Є. П. Ільїна, В. А. Кан-Калика, Н. В. Кузьміної, М. Д. Нікандрова та ін.

Невирішеною раніше частиною проблеми є недостатня розробленість питання підвищення ефективності педагогічного впливу викладача вищого навчального закладу на студентську молодь у цілях сприяння освітній соціалізації за допомогою інтернет-спілкування педагога та студентів

Мета статті полягає у вивченні можливих шляхів удосконалення виховної роботи ВНЗ через застосування педагогічної творчості у процесі інтернет-спілкування педагога та студентів, розглянутого в контексті сприяння освітній соціалізації молоді.

Соціалізація — це процес і результат становлення людини як особистості шляхом її прилучення до цінностей, норм і соціальних відносин, що складають основу суспільного буття. Вона лежить в основі соціального розвитку людини і суспільства, забезпечує можливість матеріального та духовного самовідтворення соціуму через суспільну активність і самореалізацію його громадян [16].

Наукові роботи О.І. Власової присвячені вивченню ролі потенціалу соціальних здібностей педагогів і майбутніх спеціалістів у контексті розвитку готовності до творчої активності та забезпечення їх ефективної соціальної адаптації. У працях Н.Б. Крилової, В.А. Петровського, В.І. Слободчикова та ін. відображено дослідження аспектів освітньої соціалізації в рамках виконання професійної діяльності, необхідних соціально-рольових якостей педагога як суб'єкта її здійснення.

Одним з найважливіших періодів соціалізації молоді є навчання у ВНЗ. На думку О.В. Василенко, молодь є соціальною групою, у якій уособлене суспільство в актуальному періоді власного розвитку. У процесі освітньої соціалізації здійснюється завдання залучення студентів до основних соціально-професійних цінностей, прийнятих у даному суспільстві. Становлення особистості відбувається в руслі засвоєння людьми досвіду і ціннісних орієнтацій даного суспільства, що відображується у процесі соціалізації. Аналіз сучасного стану процесу соціалізації свідчить про посилення стихійних факторів.

Таким чином, зростає роль вищої школи, оскільки інститут освіти стає базовим фактором соціалізації молодого покоління [3].

Л. Колберг зазначив, що університет повинен допомогти молоді усвідомити необхідність розвитку власної особистості та розвинути в собі якості для виконання в майбутньому тих функцій і тієї діяльності, що будуть сприяти суспільному прогресу, встановленню «справедливого суспільства». При цьому виховання в навчальних закладах має здійснюватись в системі «викладач — студент», «студент — студент». Основним методом такого виховання він вважав дискусію [9]. Моральний розвиток особистості розглядається Л. Колбергом як різні типи зв'язку між мораллю і поведінкою індивіда, а більш точно – між прийнятою в суспільстві мораллю і особистісною поведінкою, між «Я» і правилами, вимогами суспільства. Л. Колберг зауважив, що соціальний розвиток індивіда є процесом досягнення ним сукупності соціальних норм і правил та підпорядкування своєї поведінки соціальним вимогам. Динаміка процесу соціального розвитку – це рух від пасивного і конформного прийняття соціальних норм до розуміння соціальних вимог як узгодження між людьми, до навичок соціальної взаємодії, поза рамками рольових вимог з опорою на систему універсальних моральних принципів [14].

О.В. Дмитрієва вважає, що освітня соціалізація є підготовкою молоді людини, що знаходиться у процесі дорослішання, до включення в багатогранне життя суспільства, яке здійснюється під час цілеспрямованого впливу на неї системи історично сформованих соціальних інститутів освітньої спрямованості, які реалізують цілі і зміст державних і загальнолюдських вимог шляхом стимулювання до засвоєння систематизованих знань, умінь і навичок. Як зазначає цей науковець, найважливішим критерієм освітньої соціалізації студента є така основна якість особистості, як впевненість у собі, що дозволяє людині, що активно розвивається, за умови дотримання всіх інших рівних обставин, більш успішно включатися в соціокультурний контекст життя, що динамічно змінюється [5].

Багатогранні теорії та концепції, відображені у вітчизняній науці, є дотичними до процесу соціалізації (концепція суспільного виховання К. Д. Ушинського, концепція Л. С. Виготського про співвідношення індивідуального і суспільного в індивіді, теорія дитячого колективу А. С. Макаренка) [2, 11, 14, 15].

Основна мета здійснення навчально-виховного процесу у ВНЗ полягає у забезпеченні освітньої соціалізації молоді. У світлі нашого сприйняття, освітня соціалізація студентів – це засвоєння ними необхідних для майбутньої професійної діяльності компетенцій з позиції усвідомлення норм та цінностей, діючих у суспільстві в цілому та відповідному професійному середовищі, прийняття певних соціальних ролей, смислів та цінностей. У вищій школі виховний вплив, зазвичай, реалізується під час аудиторних занять, в той час як зі зростанням комп'ютерних технологій, спостерігається інтегрування у життя студентів інтернет-спілкування, якому сучасна молодь приділяє достатню кількість часу, тому нам видається цілком логічним сприяння освітній соціалізації не тільки в умовах навчального закладу, а і за його межами, зокрема у комп'ютерній мережі у вільний від навчальних занять час.

Проведене нами опитування серед студентів Національного університету харчових технологій у вересні – жовтні 2011 р., яке налічувало 247 респондентів, показало, що більшість молодих людей (81%) визнають необхідність психологічної підтримки з боку викладача, однак вважають за потрібне

спілкуватись у мережі Інтернет як більш психологічно комфортно для них середовищі, де вони звикли проводити вільний час. Крім того, таке спілкування є для них своєрідним емоційно-когнітивним аналогом дружнього, а тому виховний вплив вони сприймають скоріше, як корисні для них поради людини з більш насиченим соціально-професійним досвідом, а не як безумовний наказ викладача. Саме у такому орієнтирі навчально-виховного процесу для нас і полягають прояви педагогічної творчості: у створенні сприятливих умов для організації і керування процесом освітньої соціалізації студентів.

Враховуючи результати проведеного опитування, зазначеного вище, у 2011 р. на базі факультету бродильних і цукрових виробництв Національного університету харчових технологій було відкрито дискусійний психологічний клуб, діяльність якого, згідно з висловленими пропозиціями студентів, здійснюється в мережі Інтернет, з метою оптимізації педагогічного процесу, а саме удосконалення виховання та розвитку студентів в умовах сучасного освітньо-професійного середовища. У роботі дискусійного психологічного клубу приймають участь студенти шести факультетів Національного університету харчових технологій та провідних ВНЗ України (175 осіб). Оскільки контингент не обмежений лише студентами одного факультету, то можна прогнозувати подальше розширення кола учасників дискусійного психологічного клубу за рахунок залучення студентів інших факультетів, які зацікавлені у вивченні психології, а також інших ВНЗ. З огляду на те, що за шість місяців роботи дискусійний психологічний клуб все більше поповнюється новими членами, то можна вважати його роботу ефективною та перспективною для подальшого планування виховного процесу студентів. У нашому розумінні, викладач, що здійснює виховний вплив у дискусійному психологічному клубі, є наставником студентів, у процесі передачі вузівській молоді позитивного соціально-професійного досвіду він сприяє їх освітній соціалізації.

На нашу думку, ключовим елементом застосування саме інтернет-спілкування у виховному процесі студентів є його орієнтованість на індивідуальність молоді людини. Таким чином ми можемо допомогти розкрити особистісний та професійний потенціал кожного студента, приділяючи йому окрему увагу, що є важко відтвореним під час групової роботи, внаслідок часових обмежень. Поєднуючи індивідуальні методи дистанційної взаємодії з груповими методами безпосереднього педагогічного впливу на студентів у рамках отримання ними освіти можна досягти більш ефективних результатів навчально-виховного процесу.

На думку Ю.Г. Фокіна, виховна робота у вищому навчальному закладі сприяє становленню особистості студента як суб'єкта культури та творчості викладача [16]. Саме цим і було обумовлене створення дискусійного психологічного клубу у мережі Інтернет як площини для продуктивних проявів педагогічної творчості викладача з метою сприяння освітній соціалізації.

В.О. Моляко визначає творчість як діяльність людини в результаті якої створюється будь-що нове, що не існувало до того моменту часу, це спричиняє відповідний вплив на людину як суб'єкта творчої діяльності [13].

У наукових дослідженнях Є. П. Ільїна висвітлено педагогічну творчість як пошук і знаходження нового у сфері педагогічної діяльності. Першим ступенем цієї творчості є виявлення нестандартних способів вирішення педагогічних завдань, а також використання вже існуючих методів у нових умовах, тобто те, що у сучасній науці визначено як інновація. Другим ступенем є відкриття нового не тільки для себе, а й для інших, тобто новаторство, як, на-

приклад, розробка нового методу навчання, ефективного для даних або будь-яких умов педагогічного процесу [6].

Л. І. Гур'є зазначає, що під час педагогічного процесу можуть проявлятися такі види творчості, як моральна, дидактична, технологічна та організаційна.

Моральна передбачає діяльність у сфері морально-етичних відносин студентів і педагогів з використанням неповторних, оригінальних підходів, що дає якісно новий результат. Моральна творчість є мистецтвом створення доброзичливих відносин педагога зі студентами.

Дидактична характеризує діяльність у сфері навчання з пошуку різних способів відбору навчального матеріалу, методів його передачі і засвоєння студентами. Вона передбачає комбінування дій студентами, створення нових прийомів, використання різноманітних доповнень в навчальних цілях.

Технологічна творчість визначає діяльність у галузі педагогічної технології та проектування, коли здійснюється пошук і створення нових навчальних педагогічних ситуацій, що сприяють підвищенню результативності навчання студентів.

Організаторська творчість проявляється в сфері управління зі створення нових способів планування, контролю, мобілізації ресурсів, взаємодії студентів і педагогів. Вона забезпечує раціональне використання всіх факторів, що сприяють досягненню мети найбільш економічним шляхом [4].

На наш погляд, під час інтернет-спілкування у дискусійному психологічному клубі наявні всі зазначені вище види педагогічної творчості у певному поєднанні, що залежить від умов конкретної педагогічної ситуації.

До речі, просторова віддаленість педагога та студентів, наявна під час інтернет-спілкування, не передбачає відсторонення наставника, який здійснює виховну роботу, від актуальних проблем, що спричиняють вплив на молодь, а, натомість, дає можливість здійснити різнобічний аналіз ситуації і, в результаті цього прийняти рішення, що найбільш адекватно відповідає вимогам конкретної педагогічної ситуації.

В.А. Кан-Калик виділяє такі стилі педагогічного спілкування [7]:

1. Спілкування на основі високих професійних установок педагога, його зацікавленого і відповідального ставлення до педагогічної діяльності в цілому. Причому у вищій школі інтерес до спілкування стимулюється ще й спільними професійними інтересами педагога і студентів, особливо на профільюючих кафедрах.

2. Спілкування на основі дружньої прихильності. Воно передбачає захопленість загальною справою. Педагог виконує роль наставника, старшого товариша, учасника спільної навчальної діяльності. Однак при цьому варто уникати панібратства, аби не перейти на рівень спілкування-загравання (див. нижче). Особливо це стосується молодих педагогів, що не бажають потрапити в конфліктні ситуації.

3. Спілкування-дистанціювання належить до найпоширеніших типів педагогічного спілкування. Воно ґрунтується на акцентуванні авторитету, професіоналізму, життєвого досвіду і віку педагога. Такий стиль поведінки сприяє створенню формальних відносин між ним та студентами.

4. Спілкування-лякання — негативна та антигуманна форма спілкування, що виявляє педагогічну неспроможність викладача.

5. Спілкування-загравання, характерне для молодих викладачів, що прагнуть до популярності.

Для досягнення мети сприяння викладачем освітній соціалізації вузівської молоді під час роботи у дискусійному психологічному клубі ми можемо поєднати одразу три стилі педагогічного спілкування: спілкування на основі високих професійних установок педагога, спілкування на основі дружньої прихильності та спілкування-дистанціювання, застосовуючи їх залежно від індивідуальних особливостей студента. Таке використання індивідуального та диференційованого підходу є більш ускладненим в традиційних умовах проведення занять виховного характеру, оскільки у колективних аудиторних заняттях необхідно приділяти рівноцінну увагу кожному з членів навчальної групи.

На нашу думку, існують суттєві переваги роботи дискусійного психологічного клубу в умовах інтернет-спілкування порівняно з традиційними формами педагогічного впливу, наприклад, бесідами виховного характеру. Вони є наступними:

1. Під час роботи наявна можливість здійснення виховного впливу одночасно на велику кількість студентів, навіть з різних факультетів, що неможливо при звичайних заняттях.

2. Здійснюється моніторинг записів студентів з метою визначення найбільш цікавих та корисних для них тем, які можуть сприяти їх оптимальному особистісному та професійному розвитку.

3. Присутня можливість об'єктивного спрямування діяльності та спілкування студентів у більш позитивне русло через коментування та заохочення наставником їхніх найбільш успішних записів.

4. Записи зберігаються і кожен студент ознайомлюється з ними у зручний для себе час. Враховуючи те, що навчання проходить у дві зміни, такий спосіб подання інформації не створює обмежень у доступі для молоді.

5. Виховний вплив не обмежений місцевістю: наставник може реалізувати позитивну соціально-освітню взаємодію зі студентами у будь-якій точці земної кулі.

6. Авторитет викладача не тисне на студентів і не залежить від наявності проведених навчальних занять з психології.

7. Вирішується питання здійснення виховного впливу під час канікул, вихідних, а також екстремальних погодних умов.

8. Виконання профорієнтаційної роботи у вищому навчальному закладі, результатом якої може стати стимулювання та підтримка навчального інтересу майбутніх студентів до вступу до університету, оскільки подібного дискусійного психологічного клубу в умовах інтернет-спілкування не існує в рамках навчання в інших ВНЗ України.

9. Наявний широкий спектр можливостей застосування педагогічної творчості через безпосередню адаптацію виховних впливів на студентів до процесу їхньої творчості, виявленої під час педагогічного спілкування у мережі Інтернет.

10. Виховна робота в умовах інтернет-спілкування сприяє підвищенню психологічного комфорту студентів, зниженню стресу, тому що у сучасному суспільстві з поширенням комп'ютерних технологій саме комунікація у мережі Інтернет увійшла у буденне життя молоді.

У нашому розумінні, виявлення педагогічної творчості викладачем-наставником з метою сприяння освітній соціалізації являє собою стимулювання студентів до вироблення уміння вчитися, на якому базується здатність молодої людини до вдосконалення власних професійних компетенцій на основі вже засвоєних знань, вироблених умінь і навичок. У зв'язку з цим, ще

більш актуальним нам видається інтернет-спілкування педагога-наставника і студентів, як таке, що дає можливість молоді у процесі соціалізації отримати конструктивні поради від викладача і таким чином постійно коригувати процес здобуття власного позитивного соціально-професійного досвіду.

Підсумовуючи розглянуті у роботі положення, ми можемо зробити такі висновки:

1. У процесі сприяння освітній соціалізації педагог орієнтований на забезпечення освоєння студентами соціальних ролей, цінностей і норм, які відповідають їх майбутній професії, набуття необхідних професійних компетенцій.

2. Освітня соціалізація є неперервним процесом, а тому сприяння їй з боку викладачів потребує постійної соціально-позитивної взаємодії зі студентами, здійсненої за допомогою проявів педагогічної творчості як безпосередньо під час навчально-виховного процесу у ВНЗ, так і у позанавчальний час.

3. В сучасних умовах інтенсивного поширення комп'ютерних технологій студенти вважають за необхідне для викладачів поєднання застосування ефективних традиційних методів педагогічного впливу з інтернет-спілкуванням як найбільшим популярним серед вузівської молоді.

4. Істотну роль у процесі сприяння освітній соціалізації відіграють інтерактивні методи виховної роботи, відображеної у руслі інтернет-спілкування, наприклад дискусійний психологічний клуб, розміщений у комп'ютерній мережі, що створює площину для творчого пошуку оптимальних засобів здійснення продуктивного педагогічного впливу на студентів.

Перспективи досліджень у даному напрямі пов'язані з розширенням та поглибленням тематичної палітри занять за допомогою проведення подальших опитувань студентів щодо найбільш цікавих та корисних для них психолого-педагогічних аспектів освітньо-професійного простору. Необхідне всебічне інформування студентів всіх факультетів про роботу дискусійного психологічного клубу, а також стимулювання університетом творчої діяльності студентів під час участі у роботі дискусійного психологічного клубу через різнопланові заохочення найбільш сумлінних позитивно-активних його членів. На нашу думку, це найкращим чином може бути реалізовано у процесі роботи студентської ради вищого навчального закладу.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Андреев В. И.* Диалектика воспитания и самовоспитания творческой личности (основы педагогического творчества) / В.И. Андреев // Казань, Изд-во КГУ, 1988. – 237 с.
2. *Асмолов А. Г.* Психология личности: принципы общепсихологического анализа / А. Г. Асмолов. – М. : Педагогика, 2002. – 147 с.
3. *Василенко О. В.* Социализация студенческой молодежи в образовательном процессе (социально-философский аспект исследования) : дис. ... канд. филос. наук : 09.00.11 / Василенко Оксана Витальевна. – Чебоксары, 2003. – 152 с.
4. *Власова О. І.* Психологія соціальних здібностей: структура, динаміка, чинники розвитку : монографія / О. І. Власова. – К. : Київський ун-т, 2005. – 308 с.
5. *Гурье Л. И.* Проектирование педагогических систем: учеб. пособие / Л. И. Гурье. – Казань, Казан. гос. технол. ун-т, 2004. – 212 с.
6. *Дмитриева О. В.* Социализация личности студента в образовательном пространстве вуза : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / Дмитриева Ольга Владимировна. – Оренбург, 2004. – 173 с.
7. *Ильин Е. П.* Психология творчества, креативности, одаренности / Е. П. Ильин. – СПб. : Питер, 2009. – 448 с. – (Мастера психологии).

8. Кан-Калик В. А. Педагогическое творчество / В. А. Кан-Калик, Н. Д. Никандров. – М.: Педагогика, 1990. – 142 с.
9. Колберг Л. Подход Лоренса Колберга к нравственному воспитанию / Л. Колберг, Ф. Пауэр, З. Хиггинс // Психологический журнал. – 1992. – № 3. – С. 173-175.
10. Кузьмина Н. В. Профессионализм педагогической деятельности / Н. В. Кузьмина, А. А. Реан. – СПб.: Питер пресс, 1993. – 246 с.
11. Макаренко А. С. Деякі висновки з мого педагогічного досвіду / А. С. Макаренко // Твори : в 7 т. – К., 1954. – Т. 5. – С. 192-214.
12. Моляко В. О. Напередодні ери обдарованості / В. О. Моляко // Обдарована дитина. – К., 2000. – № 1. – С. 2-4.
13. Моляко В. А. Психология творческой деятельности / В. А. Моляко. – К.: Знание, 1978. – 46 с.
14. Москаленко В. В. Соціальна психологія : підручник / В. В. Москаленко. – К.: Центр учб. літ., 2008. – 688 с.
15. Ушинский К. Д. Проблемы педагогики / К. Д. Ушинский. – М.: Просвещение, 2002. – 312 с.
16. Фокин Ю. Г. Преподавание и воспитание в высшей школе: Методология, цели и содержание, творчество: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / Ю. Г. Фокин. – М.: Издательский центр "Академия", 2002. – 224 с.
17. Чугаева Н. Ю. Психологічні особливості педагога-наставника як умова ефективної соціалізації студентів : Автореф. дис. ... канд. психол. наук : 19.00.07 / Наталія Юріївна Чугаєва. – Київ, 2010. – 20 с.

Чугаева Н. Ю. НЕКОТОРЫЕ ОСОБЕННОСТИ ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ТВОРЧЕСТВА В КОНТЕКСТЕ СОДЕЙСТВИЯ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ СОЦИАЛИЗАЦИИ СТУДЕНТОВ

В статье рассмотрена актуальная проблема исследования особенностей педагогического творчества преподавателя в ВУЗ в условиях интенсивного распространения компьютерных технологий с целью содействия образовательной социализации студентов. Проанализированы многогранные аспекты творчества в учебно-воспитательном процессе высшей школы. Отражена возможность реализации продуктивного социально-образовательного взаимодействия со студентами в русле общения в сети Интернет. Освещены преимущества использования общения в компьютерной сети как создания конструктивной основы для педагогического творчества в целях осуществления позитивного педагогического влияния педагога на студентов.

Ключевые слова: *творчество, социализация студентов, педагогическое творчество, интернет-общение.*

Chugaeva N. Y. THE SEVERAL FEATURES OF THE PEDAGOGICAL CREATIVITY IN THE CONTEXT OF FACILITATING THE EDUCATIONAL SOCIALIZATION OF STUDENTS

In the article is considered the actual problem of study of teacher's pedagogical creativity in the university in the conditions of intensive spread of computer technology to facilitate the educational socialization of students. The multidimensional aspects of creativity in the educational process in higher education are analyzed. The possibility of realization a productive social and educational interaction with students in the mainstream of communication in the Internet is reflected. The benefits of communication in the network as a constructive basis for pedagogical creativity to implement the positive pedagogical influence on students are highlighted.

Keywords: *creativity, socialization of students, pedagogical creativity, internet communication.*